

۱. باورداشتن به صحت و صدق گزاره ها و اعتقادات دینی (ایمان گزاره ای) مانند خدا وجود دارد؛ او خیر محض است؛ بهشت و جهنم وجود دارد و... (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا (نساء/۱۳۶))
۲. تکیه، اعتماد، یقین و عمل بر طبق آن (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ؛ بقره/۲۷۷)، (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ؛ نساء/۵۹)

متعلقات ایمان مذهبی

۱. مبدأشناسی (خالق عالم حکیم...)
۲. جهان شناسی (وجود عالم مادی؛ وجود عالم غیب، بهشت و جهنم؛ دو بعدی بودن انسان)
۳. فرجام شناسی (معاد)

نقش ایمان مذهبی در زندگی انسان

یک. معنابخشی به زندگی انسان

معناداری زندگی مرهون داشتن هدفی معقول است. ایمان مذهبی با ایمان به خدا و قیامت به

رفتارها و آرمانهای آدمی معنا می بخشد و آنها را هدفمند (معنادار) می کند.

دو. جهت دهی به رفتارهای اختیاری آدمی

رفتارهای اختیاری انسان، زندگی دنیوی و اخروی وی را شکل می دهد. ایمان مذهبی (مبدأ و معاد) این رفتارها را به گونه ای دیگر سامان می بخشد. (اعمال ما ظاهر و باطن دارد)

سه. ایجاد آرامش و اطمینان قلبی

مواجهه با حوادث و ناملایمات روزگار مانند فقر و بیماری، تحقیرها و شکستها، استرسها و اضطرابها روحی و روانی، پدیده مرگ و پایان دنیا و نگرانی دوران پس از مرگ وجود دارد. ایمان مذهبی در پرتو ایمان به خدا به عنوان روزی دهنده، حکیم، علیم، خیرخواه و ... و همچنین در پرتو ایمان به معاد و ابدی بودن حیات انسان، این ناملایمات را برطرف نموده و به انسان آرامش می بخشد.

چهار. پایه ریزی نظامهای حقوقی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و ...

وجود اختلافهای حقوقی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و ... در میان جوامع و ادیان مختلف، ریشه در اختلاف باور به آموزه های دینی و جهان بینی های (هست ها و نیستها) آنان دارد. ایمان مذهبی این امور را به گونه ای درست پایه ریزی نموده به اختلافها پایان می دهد.